

Medlem sagde saaledes, at jeg er kommen i stærkt Modsigelse med mig selv ved at sige, at der under provisoriske Forhold ikke kunde lægges nogen fast Arbejdsplan og navnlig ikke kunde disponeres over betydelige Pengemidler derigennem, at man paalagde ny Statter. Det ærede Medlem sagde saa, at vi jo havde den berømte Arbejdsplan, og at vi fik Ølstaten under Provisorierne. Naar det ærede Medlem finder Selvmodsigelse deri, saa ligger det i, at han ikke rigtig har opfattet det, jeg har udtalt. Jeg har udtalt, at der ikke under Provisoriesystemet kunde gennemføres Reformen af synderlig Betydning ud over dem, der bleve gennemførte i Reformperioden 1891—92, fordi Pengemidlerne manglede, og jeg troede ikke, at Tinget under Provisoriesystemet vilde gaa med til at bevilge ny Midler til Reformen. Det ærede Medlem vil jo erindre, at Ølstaten ikke gav ny finansielle Midler; ved Indførelsen af Ølstaten blev tværtimod det samlede Stattebeløb formindsket. Det kunde vi selvfølgelig meget godt gaa med til her i Tinget, men det, jeg har tænkt paa og talt om, var at paalægge ny Statter, som vilde udgøre en Forøgelse af den samlede Stattemasse. Det kunde man kun gøre, naar der var en betydelig social Reform, som ikke kunde gennemføres uden ny Indtægter; men noget saadant kunde man ikke indlade sig paa under det provisoriske System, fordi man den Gang ikke havde Naadighed over Landets Finanser i det hele taget. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde anerkendt den Lærenemhed, som han i ikke ringe Grad havde udbiit ved, delvis i alt Fald, at gentage de Beskyldninger mod os, som han selv og ogsaa andre tidligere have været Genstand for. Jeg tror, at ingen, som har fulgt det ærede Medlem i hans politiske Virksomhed i denne Sommer, kan nægte, at jeg har Ret deri. Der er virkelig fremkommet et ret passende Quantum af disse politiske Gengangere i det ærede Medlems Taler og ogsaa hos adskillige af hans Meningsfæller. Jeg har for øvrigt ikke sagt det om ham alene. Det ærede Medlem sagde, at paa Møderne havde Forliget overalt fundet Fordømmelse hos Vælgkerne undtagen, hvor vi havde sikret os, at kun vore Meningsfæller vare til Stede, og det ærede Medlem gav det Udseende af, at vi overhovedet slet ikke vare komne til andre Møder, eid hvor vi havde sikret os det, eller hvor vi havde taget Entrée, som han sagde. Jeg kan oplyse om — og det er vel ikke noget nyt for det ærede Medlem — at baade jeg og adskillige andre af mine Meningsfæller i ikke ringe Grad i Sommer have været fremme som Talere paa offent-

lige Møder i og uden for vore Valgtredse, og jeg har for mit Vedkommende ikke hørt noget til den absolutte Fordømmelse, som ganske vist har gjort sig gældende paa Steder, hvor de Herrer vare alene om at have Ordet. Det ærede Medlem fremkom med nogle mærkelige Meddelelser med Hensyn til Krigsministeriets Budget. Det bliver forhaabentlig nærmere omtalt fra kompetent Side, hvorledes det dermed forholder sig, men jeg skal dog benytte Vejligigheden til at advare det ærede Medlem imod at fæste alt for stor Lid til sine egne Profuratorevner. Thi ganske vist siger Holberg et Sted i en af sine Epistler, at det er netop Prøvestenen for en god Profurator at kunne gøre sort til hvidt og kunne forsvare en slet Sag, thi den gode Sag — det, der i og for sig er sandt — er det let nok at faa til at gøre sig gældende. Men det ærede Medlem overvurderede virkelig sine Evner i den Retning, naar han vilde overbevise dette Ting om, at det, at der kommer 13—1400 Mand mindre ind om Aaret, ikke altid vil medføre Formindskelse af Militærudgifterne. Det er noget, der er saa klart som, at 2 og 2 er 4, og det kan selv det ærede Medlem med al sin prøvede Dydighed ikke komme bort fra. Det ærede Medlem vil nok blive oplyst om, at der har været Forhold, der tage sig ud, som om dette ikke var Tilfældet, men at denne Virkning maa følge af den Aarsag, kan det ærede Medlem nok forstaa. Jeg vilde med Hensyn til dette og flere andre af det ærede Medlems Udtalelser ønske, at han, som han beskyldte mig for at have gjort, havde holdt Generalprøve paa sin Tale — hvis han havde gjort det, vilde han i alt Fald have undgaaet den Art Fejltagelser.

Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ringkøbing om Historien. Han fremhævede en Udtalelse af mig om, at man burde lære af Historien, og han mente, at det havde jeg ikke gjort, og saa anførte han mig det historiske Eksempel fra 1877, hvor, som han mente, noget ganske lignende var foregaaet som det, der foregik den 1ste April 1894, og han sagde: Hvad førte det til? Det var jo kun Plaster paa Kræftbylden, den brød op igen. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at jeg skulde slet ikke sty, hvis der ellers var Tid dertil, at følge det ærede Medlem igennem vor politiske Historie fra 1870 til Dato. Jeg mener, at hvad der i den Tid er foregaaet, i meget høj Grad turde belyse Sagen i den Retning, som jeg vil belyse den i, og som jeg anser for den rette. Jeg tror, det skulde vise sig, at der flere Gange i denne lange politiske Periode har været be-